

“Λάθη που ακριβοπληρώνονται”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πού προχθές γιορτάσαμε τή μνήμη του, λέει: «Οὐ τὰ ἀλλότρια ἀρπάζειν μόνον, ἀλλά καὶ τὰ ἑαυτῶν μὴ μεταδιδόναι ἑτέροις καὶ τοῦτο ἀρπαγὴ καὶ πλεονεξία καὶ ἀποστέρησις ἐστίν».

Ὁ Χριστός σήμερα ἀφηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ ἄφρονα πλουσίου, ὁ ὁποῖος εἶχε πολλὰ ἀγαθὰ, ἀσφαλισμένα ὅλα σὲ κατάμεστες ἀποθήκες. Ὅταν ἦλθαν οἱ ὑπεράφθονοι καρποὶ τῆς νέας συγκομιδῆς δὲ χωροῦσαν σ’ αὐτές. Τότε προβληματίσθηκε, ἀναστατώθηκε καὶ γεμάτος ἀνη-συχία καὶ ἀγωνία ρωτοῦσε τὸν ἑαυτό του: «Τί θὰ κάνω; Ποῦ θὰ βάλω τοὺς καρπούς μου;». Ἔχασε τὴν εἰρήνη του, διότι ἡ ὑπερβολικὴ αὐξηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν προκαλεῖ αὐξηση φροντίδων, ἀνησυχίας καὶ ἀυπνίας.

Ἡ λύση πού σκέφθηκε δὲν ἦταν ἡ καλύτερη καὶ ἡ ἰδανικὴ. Μαρτυροῦσε ἄνθρωπο ἀτομιστὴ καὶ πλεονέκτη, πού τὸν ἐξέθετε στὸ Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ δυστυχὴς κλείσθηκε στὸ «καβούκι» τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ δὲν ἄφησε οὔτε τὴ σκέψη του νὰ στραφεῖ στοὺς γύρω του. Γι’ αὐτόν δὲν ὑπῆρχαν φτωχοὶ καὶ ὀρφανὰ, ἀσθενεῖς, ἀνήμποροι, γέροντες μὲ ἀνέχεια καὶ ἐγκαταλελειμμένοι. Δὲν σκέφθηκε

ὅτι «τὰ ἀποκτήματά μας τότε κυρίως γίνονται δικά μας, ὅταν δὲν τὰ κρατᾶμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ τὰ προσφέρουμε στοὺς φτωχοὺς».

Γιὰ τὸν ἄφρονα πλούσιο τῆς παραβολῆς δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ. Παραδεχόταν μόνο τὴν παροῦσα ζωὴ καὶ τίποτε ἄλλο. Σύνθημά του ἦταν: «Φάγωμεν καὶ πίνωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν». Δὲν θυμήθηκε ὅτι «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἄλλα τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». Δὲν σκεπτόταν ὅτι μετὰ τὴν τελικὴ κρίση ἄρχιζει γιὰ ὅλους τοὺς ἄνθρωπους ἡ αἰωνιότητα, παράδεισος ἢ κόλαση. Εἶχε ἐντάξει τὸν ἑαυτό του στοὺς «τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες, τῶν ὁποίων Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία».

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπαθε τέτοια σύγχυση, ποὺ ξέχασε ὅτι «τὸ φαγητὸ εἶναι μέσο συντηρήσεως καὶ ὄχι σκοπὸς τῆς ζωῆς».

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι στηρίζουν τὴν πρόοδο καὶ τὴν εὐτυχία τοὺς στὴν ἀφθονία τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἀπόκτηση περισσοτέρων, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἓνα καλύτερο «αὔριο». Ὁ ἄφρων πλούσιος στήριξε στὰ ὑλικά ἀγαθὰ ἀκόμη καὶ τὴν μακροβιότητα τῆς ζωῆς του. Ἡ ἐπιλογή του ἦταν ἀτυχῆς, τὸν ἄφησε ἀκάλυπτο καὶ ἀβοήθητο.

Τὸ πάθημα τοῦ ἄφρονα πλουσίου ἀξίζει νὰ μᾶς προβληματίσει, ὥστε στὴν πορεία τῆς ζωῆς νὰ σκεπτόμαστε σφαιρικὰ καὶ σοβαρά. Νὰ παίρνουμε σωστὲς ἀποφάσεις, γιατί κάποια λάθη μας κάποτε ἀκριβοπληρώνονται.